

40

ΚΟΡΩΝΟΪΟΣ

ΜΕΝΟΥΜΕ
ΑΣΦΑΛΕΙΣ

της
Παναγιώτας Καρλατίρα
totakarlatira@gmail.com

Περισσότερες από 60 μελέτες με χορήγηση πλάσματος έναντι της λοίμωξης του κορωνοϊού SARS-CoV-2 διεξάγονται πλέον σε όλο τον κόσμο, μεταξύ των οποίων και μία με ελληνική υπογραφή, αυτή του πρώτου του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ) **Θάνου Δημόπουλου**. Ήδη επτά

ασθενείς στη χώρα μας -από τους συνολικά 60 σοβαρά νοσούντες που προβλέπει το πρωτόκολλο της μελέτης- έχουν λάβει τις τελευταίες τρεις εβδομάδες τη θεραπεία με πλάσμα.

Μία εκ των επτά αυτών ασθενών, η κυρία **Μαριάννα Λεοπούλου**, γατρός στο Νοσοκομείο «Ελπίς», μίλησε αποκλειστικά στο «ΘΕΜΑ» για τη δραματική εμπειρία της νόσου και της νοσηλείας με λοίμωξη COVID-19, αλλά και την ελπιδοφόρα θεραπεία με πλάσμα την οποία έλαβε, δεχόμενη να ενταχθεί στην κλινική μελέτη που πραγματοποιείται από το ΕΚΠΑ, μεταξύ άλλων νοσοκομείων, στον «Ευαγγελισμό». Η συνομιλία πραγματοποιήθηκε εξ αποστάσεως όχι λόγω των νέων μέτρων προστασίας που επιβάλλει η κανονικότητα μετά το πρώτο κύμα της πανδημίας, αλλά γιατί η κυρία Λεοπούλου παραμένει σε απομόνωση κατ'οίκον μέχρι να ολοκληρωθεί η παρακολούθησή της και να βγει αρνητικό και το δεύτερο μοριακό τεστ για τον κορωνοϊό.

Η 28χρονη, η οποία βρίσκεται στο τρίτο έτος της ειδικότητας της, στην Καρδιολογία, περιγράφει με ήρεμη και σταθερή φωνή ό,τι βίωσε από τις αρχές Μαΐου ως ασθενής με κορωνοϊό, αλλά ιδίως τη συμμετοχή της στην πρωτοποριακή κλινική μελέτη. Και ξεκαθαρίζει ότι όσα θα μοιραστεί τόσο ως ασθενής όσο και ως γιατρός θα τα μοιραστεί με την ακράδαντη πίστη ότι «θα επηρεάσουν θετικά, θα συμβάλλουν στην πρόοδο της επιστήμης, της θεραπείας, της αντιμετώπισης του κορωνοϊού. Τα αποτελέσματα των μελετών με το πλάσμα είναι ενθαρρυντικά. Και θεωρώ ότι πρέπει να ακούγονται, να επικοινωνούνται οι δράσεις, οι πράξεις που αναδεικνύουν την αξία της έρευνας. Για μένα είναι ανακουφιστικό και μου δίνει μεγάλη ικανοποίηση να ξέρω ότι μπορέσα να συνεισφέρω στο μεγάλο αυτό θέμα των μελετών. Οι και με τη δική μου ένταξη στο πρωτόκολλο παράγεται ένα αποτέλεσμα που μπορεί να ωφελήσει πολύ κόσμο και να λειτουργήσει θεραπευτικά σε μια νόσο πολυπαραγοντική, που κτυπά και διαλύει τα συστήματα του οργανισμού. Και ελπίζω να έχει θετική απήχηση και επίδραση και να ενισχύσει όλες τις προσπάθειες που γίνονται».

Είναι βέβαιο πως όταν η κυρία Λεοπούλου ενημερωνόταν από δημοσιεύματα για τις κλινικές μελέτες για τη θεραπεία της λοίμωξης COVID-19 με πλάσμα που γίνονταν σε διάφορες χώρες δεν φανταζόταν ότι η ίδια θα είχε οποιαδήποτε ανάμειξη σε αυτές ούτε ως επιστήμονας -παρότι κινείται στο ερευνητικό πεδίο-, ούτε φυσικά ως ασθενής. Η ειδικευόμενη καρδιολόγος ήταν παρούσα στο καθηκοντολόγιό της στο «Ελπίς», στις εφημερίες και τις ανάγκες της Καρδιολογικής Κλινικής, όπως πάντα, από τον περασμένο Οκτώβριο που ξεκίνησε το δεύτερο κομμάτι της ειδικότητας (είχε προηγηθεί διετής εκπαίδευση στην Παθολογία στο Ναυτικό Νοσοκομείο).

Η ΚΛΙΝΙΚΗ ΜΕΛΕΤΗ

«Στις 26 Μαΐου υποβλήθηκα στην τελευταία θεραπεία πλάσματος. Εγιναν, όπως προβλέπεται από το σχετικό πρωτόκολλο, τρεις εγχύσεις πλάσματος μέσα σε διάστημα πέντε ημερών, την 1η, την 3η και την 5η μέρα, και καθεμία διαρκούσε 30-40 λεπτά. Η παρακολούθησή μου από τους γιατρούς του «Ευαγγελισμού» ήταν εντατική και συνέβαλε στο να μειώνεται η αγωνία που είχα για την πορεία της υγείας μου», λέει στο «ΘΕΜΑ» η κυρία Λεοπούλου. Σύμφωνα με το ΕΚΠΑ, έχουν ελεγχθεί 193 άνθρωποι που ανάρρωσαν από τη λοίμωξη και έχουν δώσει πλάσμα οι 51. Το πλάσμα ελέγχεται από το Εθνικό Κέντρο Αιμοδοσίας και γίνεται έλεγχος συμβατότητας και διασταύρωσης προκειμένου να χορηγηθεί στους λήπτες. Το γεγονός ότι η ασθενής Λεοπούλου -μία από τους μόλις πέντε που νοσηλεύονταν εκείνο το διάστημα στην κλινική COVID-19, στον 6ο όροφο του «Ευαγγελισμού»- ήταν γιατρός ενδεχο-

Με αμείωτο ρυθμό συνεχίζουν οι επιστήμονες την προσπάθεια να αντιμετωπίσουν στοχευμένα τον νέο κορωνοϊό και τη νόσο COVID-19 με τα βέλη της θεραπευτικής τους φαρέτρας. Η χορήγηση πλάσματος ασθενών που νόσησαν, ανάρρωσαν και έχουν αναπτύξει αντισώματα σε ασθενείς που νοσηλεύονται με λοίμωξη COVID-19 θεωρείται μία από τις πιο ασφαλείς και ελπιδοφόρες θεραπευτικές προσεγγίσεις που έχουν στη διάθεσή τους οι ειδικοί. Αλλωστε αποτελεί και την παλαιότερη θεραπεία έναντι λοιμώξεων από ιούς γενικώς, αλλά και έναντι του κορωνοϊού SARS.

« ΠΩΣ Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΛΑΣΜΑ ΜΕ ΕΣΩΣΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΟ »

Η 28χρονη ειδικευόμενη

καρδιολόγος, μία από τους επτά ασθενείς

στους οποίους εφαρμόστηκε η θεραπευτική μέθοδος,

μιλάει αποκλειστικά στο «ΘΕΜΑ» για τη μάχη με τον νέο

κορωνοϊό, την ύπουλη εξέλιξή του και εξηγεί

γιατί η συγκεκριμένη θεραπεία είναι ελπιδοφόρα

μένως διευκόλυνε τους θεράποντες ιατρούς, τους συναδέλφους της, στη διαδικασία ενημέρωσης για την κλινική μελέτη για τη θεραπεία με πλάσμα που είχε ξεκινήσει και στην Ελλάδα.

«Ενημερώθηκα ότι τρέχει το πρωτόκολλο γι' αυτή τη μελέτη από το Πανεπιστήμιο Αθηνών τη δεύτερη ημέρα της νοσηλείας μου. Προφανώς λόγω της ιδιότητάς μου ήμουν σε θέση να καταλάβω το πρωτόκολλο. Εισέπραξα μεγάλο σεβασμό και ως ασθενής και ως γιατρός. Εισέπραξα ως ασθενής αυτό που θα ήθελα και προσπαθώ να δίνω ως γιατρός. Οι γιατροί απευθύνθηκαν σε όλες μου τις αγωνίες, απάντησαν σε όλες μου τις απορίες, κάλυψαν τις ανασφάλειές μου. Μέσω της θεραπείας με πλάσμα, που έχει εφαρμοστεί και σε άλλες περιπτώσεις ιογενών λοιμώξεων, οι στόχοι ήταν τρεις: η ταχύτερη ίαση, η αποφυγή περαιτέρω επιπλοκών και η επίτευξη ανοσίας», περιγράφει η κυρία Λεοπούλου.

Η προσωπική διαδρομή της νεαρής γιατρού ξεκίνησε στις αρχές Μαΐου. Η λήξη της καραντίνας και των περιοριστικών μέτρων συνέπεσε χρονικά με τη δική της έκθεση στον κορωνοϊό και τη μόλυσή της. «Εκδηλώθηκαν όλα τα συμπτώματα που μέχρι τότε άκουγα και διάβαζα. Πονοκέφαλος, πυρετός μέχρι 38,1, μυαλγία, κακουχία, ανοσμία, αγευσία. Έκανα το τεστ και βγήκε θετικό. Από την ικνιλάτωση των επαφών μου δεν προέκυψε πως κόλλησα. Τέθηκα αμέσως σε καραντίνα κατ'

οίκον και ξεκίνησα φαρμακευτική αγωγή με υδροξυκλωροκίνη και αζιθρομυκίνη. Ήταν 13 Μαΐου. Και όση αγωνία είχα για τη δική μου υγεία, άλλο τόσο αγωνιούσα μήπως έχει μολυνθεί κάποιος ασθενής ή συνάδελφος στο «Ελπίς», λέει ανατρεχόντας η 28χρονη στις δύσκολες στιγμές της επιβεβαίωσης ότι είναι θετική στον κορωνοϊό.

Κι ενώ η κατάσταση εξελίχθηκε ιδανικά σε ό,τι αφορά τις επαφές, επαγγελματικές και προσωπικές, της νεαρής γιατρού, καθώς δεν καταγράφηκε καμία μετάδοση και μόλυνση, δεν συνέβη το ίδιο με την έκβαση της δικής της υγείας. Αρχικά φαινόταν βελτίωση και ο πυρετός είχε υποχωρήσει, ωστόσο την έκτη ημέρα επανεμφανίστηκε. Υποβλήθηκε σε ακτινογραφία η οποία έδειξε στοιχεία πνευμονίας. Η εισαγωγή της στον «Ευαγγελισμό» ήταν άμεση. «Είχα έντονη κακουχία, κόπωση, πυρετό, αλλά όχι δύσπνοια», περιγράφει, υπενθυμίζοντας τα άγνωστα στοιχεία της νόσου, αλλά και τους κινδύνους που κρύβει. «Φοβήθηκα, ναι. Έχω πίστη στον Θεό και στην επιστήμη, αλλά φοβήθηκα. Ήμουν συνεχώς μόνη μου, όπως επέβαλε το πρωτόκολλο διαχείρισης του ασθενούς. Όμως ως γιατρός γνώριζα τις πιθανές παραμέτρους, τις επιπλοκές. Και ξέρετε ότι οι γιατροί μπορούν να εξελιχθούν στους χειρότερους ασθενείς. Προσπάθησα πολύ να μη γίνω. Ήταν μια στρεσογόνος περίοδος, μια δύσκολη εμπειρία. Δεν ήξερα πώς θα εξελιχθεί

Η ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΠΛΑΣΜΑΤΟΣ ΑΠΟ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΠΟΥ ΑΝΑΡΡΩΣΑΝ ΣΕ ΑΣΘΕΝΕΙΣ ΠΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΟΝΤΑΙ ΜΕ ΛΟΙΜΩΞΗ COVID-19 ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΜΙΑ ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΙΟ ΑΣΦΑΛΕΙΣ ΚΑΙ ΕΛΠΙΔΟΦΟΡΕΣ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΕΣ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΟΥΣ ΟΙ ΕΙΔΙΚΟΙ

Η 28χρονη ειδικευόμενη καρδιολόγος **Μαριάννα Λεπούλου**, που ασθένησε στις αρχές Μαΐου, περιγράφει με τρόπο την εμπειρία της: «Ήταν μια στρεσσογόνος περίοδος, μια δύσκολη εμπειρία. Με τρομάζει το ενδεχόμενο ότι μπορεί να την Ξαναπεράσω, να μιν έχω ανοσία»

η δική μου υγεία, η νόσος έχει δείξει ότι είναι απρόβλεπτη. Και με τρομάζει το ενδεχόμενο ότι μπορεί να την Ξαναπεράσω, να μιν έχω ανοσία», λέει. Θεωρεί πως ως γιατρός οφείλει να είναι απρόσμητη και ψύχραιμη εμπρός στους ασθενείς, αλλά ως άνθρωπος δεν γίνεται να είναι άτρωτη. Γι' αυτό και παραδέχεται τα αρνητικά συναισθήματα που της γεννά η πανδημία. «Το 2009 που είχε κηρυχθεί πανδημία τελείονα τις Πανελλαδικές Εξετάσεις για την εισαγωγή μου στην Ιατρική. Με απασχολούσε, αλλά ήταν πιο ήπια η κατάσταση σε σύγκριση με την τωρινή. Πάντως δεν είχα φανταστεί ποτέ ότι θα βιώσω την ασθένεια μιας πανδημίας», αναφέρει. Τονίζει ότι «ως εργαζόμενη στο ΕΣΥ γνώριζω την ποιότητα των γιατρών, ως και όλων των επαγγελματιών που μας βοηθούν στο έργο μας στα νοσοκομεία. Όμως η πανδημία μας βοήθησε να δούμε καθολικά τη δύναμη του ΕΣΥ». Η 28χρονη γιατρός, περιμένοντας να ολοκληρωθεί η παρακολούθησή της από τους γιατρούς του «Ευαγγελισμού», διαβάζει και βλέπει ταινίες. Ανυπομονεί όμως, όπως λέει, να επιστρέψει στην εργασία της, στο κλινικό έργο. Θεωρούσε σημαντικά όσα είχε καταφέρει και όσα σχεδίαζε για την ερευνητική πορεία της μετά την ιατρική ειδίκευση, πλέον όμως θεωρεί σημαντικότερο όλων την «έξοδο» της ανθρωπότητας από την πανδημία και προς την κατεύθυνση αυτή η ίδια θα συμβάλει με όλες τις δυνάμεις της.

Πέρα από την αποτελεσματική αντιμετώπιση της νόσου, η ιατρική κοινότητα παγκοσμίως καλείται με ανθρωπιά και αλληλεγγύη να στηρίξει τόσο τους ασθενείς όσο και τους ίδιους τους γιατρούς, οι αντοχές των οποίων εξαντλούνται...